

Po trzecie zaskarżona decyzja jest niezgodna z prawem, ponieważ zamiast realizacji ograniczonych kompetencji określonych w art. 9 ust. 3 dyrektywy 2003/87 Komisja dokonała całkowicie samodzielnego obliczenia odpowiednich emisji całkowitych w Słowacji i narzuciła je Republice Słowackiej. W ten sposób Komisja przejęła uprawnienia państw członkowskich określone w art. 9 i 11 dyrektywy 2003/87.

Po czwarte zaskarżona decyzja jest niezgodna z prawem, ponieważ oparta została na sztywnym obliczeniu matematycznym, które zostało narzucone bez konsultacji społecznych i które nie uwzględniło znanych czynników wpływających na emisje, specyficznych dla Słowacji w okresie 2008-2012. W ten sposób naruszone zostały zarówno art. 9 ust. 1 i art. 11 ust. 2 dyrektywy 2003/87, załącznik III kryteria 1, 2 i 3 tej dyrektywy, jak również zasada ochrony uzasadnionych oczekiwań. Skarżąca twierdzi, że jeżeli Komisji przysługiwał zakres swobodnej oceny, to popełniła ona przy tej ocenie oczywisty błąd.

W końcu zaskarżona decyzja jest wadliwa z powodu nadużycia władzy, ponieważ kierowała się ona chęcią osiągnięcia niedoboru pozwoleń w celu podniesienia ich cen.

(¹) Dyrektywa 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 2003 r. ustanawiająca system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie i zmieniająca dyrektywę Rady 96/61/WE (Dz.U. L 275, str. 32).

(²) Akt dotyczący warunków przystąpienia Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Republiki Węgierskiej, Republiki Malty, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Słowenii i Republiki Słowackiej oraz dostosowań w Traktatach stanowiących podstawę Unii Europejskiej (Dz.U. 2003, L 236, str. 33).

Skarga wniesiona w dniu 7 lutego 2007 r. — Fels Werke i in. przeciwko Komisji

(Sprawa T-28/07)

(2007/C 69/55)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Fels-Werke GmbH (Goslar, Niemcy), Saint-Gobain Glass Deutschland GmbH (Akwizgran, Niemcy) i Spenner Zement GmbH & Co. KG (Erwitte, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci H. Posser i S. Altenschmidt)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności art. 1 pkt 2 decyzji Komisji z dnia 29 listopada 2006 r. w sprawie krajowego planu rozdzielania pozwoleń na emisje gazów cieplarnianych notyfikowanego przez Niemcy zgodnie z dyrektywą 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (numer dokumentu nieopublikowany) w zakresie, w jakim uznaje gwarancje przydziału opisane w rozdziale 6.2 niemieckiego krajowego planu rozdzielania pod nagłówkami „Dodatkowe nowe instalacje zgodnie z § 11 ZuG 2007” i „Przydziały zgodnie z § 8 ZuG 2007” z pierwszego okresu działania za niezgodne z dyrektywą 2003/87/WE,
- stwierdzenie nieważności art. 2 pkt 2 tej decyzji w zakresie, w jakim nakłada na Republikę Federalną Niemiec warunki zastosowania gwarancji przydziału opisanych w rozdziale 6.2 niemieckiego krajowego planu rozdzielania pod nagłówkami „Dodatkowe nowe instalacje zgodnie z § 11 ZuG 2007” i „Przydziały zgodnie z § 8 ZuG 2007” z pierwszego okresu działania i nakazuje przy tym stosowanie tego samego współczynnika realizacji jak w przypadku innych podobnych istniejących instalacji,
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżące zwracają się przeciwko decyzji Komisji z dnia 29 listopada 2006 r. w sprawie krajowego planu rozdzielania pozwoleń na emisje gazów cieplarnianych notyfikowanego przez Niemcy zgodnie z dyrektywą 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady. Komisja kwestionuje w niej pewne aspekty krajowego planu rozdzielania dla Niemiec z powodu niezgodności z załącznikiem III do dyrektywy 2003/87/WE (¹).

Skarżące, które prowadzą instalacje objęte systemem handlu przydziałami emisji, twierdzą, że zaskarżona decyzja dotyczy ich bezpośrednio i indywidualnie.

W uzasadnieniu skargi podnoszą cztery zarzuty:

W pierwszej kolejności twierdzą, że w dniu 29 listopada 2006 r. pozwana nie była uprawniona do odrzucenia niemieckiego krajowego planu rozdzielania, gdyż upłynął już termin zawity przewidziany na to w art. 9 ust. 3 dyrektywy 2003/87/WE.

Ponadto skarżące zarzucają co do istoty błędne zastosowanie art. 9 ust. 3 w związku z kryteriami zawartymi w załączniku III do dyrektywy 2003/87/WE. Ich zdaniem w przypadku kwestionowanych przez Komisję gwarancji przydziału dla nowych instalacji nie chodzi o pomoc w rozumieniu art. 87 ust. 1 WE. Nie ma też miejsca nieuzasadnione uprzywilejowanie tych instalacji.

Zaskarżona decyzja nie jest ponadto wystarczająco uzasadniona i narusza z tego powodu art. 253 WE.

W końcu zaskarżona decyzja narusza wspólnotową zasadę ochrony uzasadnionych oczekiwań.

(¹) Dyrektywa 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 2003 r. ustanawiająca system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie i zmieniająca dyrektywę Rady 96/61/WE (Dz.U. L 275, str. 32).

Skarga wniesiona w dniu 9 lutego 2007 r. — Lactalis Gestion Lait i Lactalis Investissements przeciwko Radzie

(Sprawa T-29/07)

(2007/C 69/56)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Lactalis Gestion Lait SNC i Lactalis Investissements SNC (Laval, Francja) (przedstawiciel: A. Philippart, adwokat)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że zgodnie z art. 1 zdanie pierwsze dyrektywy 67/227/EWG oraz wyjaśnieniem zawartym w motywie czwartym, państwa członkowskie są zobowiązane uchylić i zastąpić obecny system wielofazowych kaskadowych podatków obrotowych, które zakłócają konkurencję i ograniczają handel między państwami członkowskimi;
- stwierdzenie, że zgodnie z art. 1 zdanie trzecie dyrektywy 67/227/EWG oraz wyjaśnieniem zawartym w motywie ósmym, zakazuje się państwu członkowskiemu (dotychczasowym lub nowym) podtrzymywania lub wprowadzania środków przewidujących wyrównanie do jednakowej stawki podatków obrotowych od przywozu lub wywozu w handlu między państwami członkowskimi;
- stwierdzenie, że zgodnie z art. 1 pierwszej dyrektywy 67/227/EWG system wielofazowych podatków kaskadowych zostaje zastąpiony wspólnym systemem podatku VAT oraz, że od tej pory podtrzymywanie lub wprowadzanie wielofazowych podatków kaskadowych, które zakłócają konku-

rencję i ograniczają handel między państwami członkowskimi jest zakazane;

- stwierdzenie, że wbrew celowi jakiego ma służyć, dyrektywa Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej uchylając pierwszą dyrektywę 67/227/EWG, z wyjątkiem art. 2 zawierającego definicję podatku VAT, sprawia, że obraz obowiązujących przepisów dotyczących podatku VAT jest niekompletny i błędny oraz narusza harmonizację przepisów dotyczących podatków obrotowych;
- stwierdzenie, że uchylając wszelkie odniesienia do zasady, zgodnie z którą wielofazowe podatki kaskadowe są zakazane, i zezwalając tym samym na podtrzymanie i ponowne wprowadzenie podatków obrotowych, które mogą zakłócać konkurencję i ograniczać handel między państwami członkowskimi Rada naruszyła cele określone w art. 3 i 93 WE oraz narusza bezpośrednio i indywidualnie interesy skarżących;
- stwierdzenie nieważności art. 411 ust. 1 dyrektywy 2006/112/WE w zakresie w jakim uchyla on motyw czwarty i ósmy oraz art. 1 zdanie pierwsze i trzecie dyrektywy Rady 67/227/WE oraz narusza w sposób oczywisty art. 3 i 93 WE;
- obciążenie Rady kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W drodze niniejszej skargi skarżące żądają stwierdzenia nieważności art. 411 ust. 1 dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (¹) w zakresie w jakim uchyla on art. 1 zdanie pierwsze i trzecie dyrektywy Rady 67/227/WE z dnia 11 kwietnia 1967 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich dotyczących podatków obrotowych (²), który przewiduje uchylenie i zakaz podtrzymywania lub wprowadzania wielofazowych podatków kaskadowych.

Skarżące twierdzą, że przyjmując dyrektywę Rada naruszyła cele traktatu określone w art. 3 i 93 WE, które przewidują harmonizację przepisów odnoszących się do podatków obrotowych. Skarżące podnoszą również, że uchylenie dyrektywy 67/227/WE przez dyrektywę 2006/112/WE spowoduje podważenie zasady zakazującej wielofazowych podatków kaskadowych, które zdaniem skarżących ze swej natury mogą powodować zakłócenie konkurencji oraz ograniczenie handlu między państwami członkowskimi.

(¹) Dz.U. L 347, str. 1.

(²) Dz.U. L 71, str. 1301.